

Mrazík

Pohádkový muzikál

HUDBA
ČESKÝ SCÉNÁŘ

BORIS URBÁNEK, NIKOLAJ BUDAŠKIN
K. M. WALLÓ, JIŘÍ SEDLÁČEK,
HERMÍNA MOTÝLOVÁ

REŽIE
HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ
DIRIGENTI
CHOREOGRAFIE
SCÉNA
KOSTÝMY

ONDŘEJ DAVID
JAKUB ŽÍDEK
MAREK PRÁŠIL / JAKUB ŽÍDEK
MARTIN TOMSA
ONDŘEJ ZICHA
ALEXANDER BABRAJ,
VERONIKA BABRAJ-HINDLE
GABRIELA PETRÁKOVÁ

DRAMATURGIE

Osoby a obsazení:

VYPRAVĚČKA (hlas)

Veronika Forejtová

IVÁNEK

Robert Jícha / Peter Svetlík / Lukáš Vlček

NASTĚNKA

Veronika Gidová / Martina Šnytová

MRAZÍK

Jan Drahovzal / Jiří Sedláček

MARFUŠA

Hana Fialová / Jana Kurečková

BABA JAGA

Roman Harok / Libor Olma / Marcel Školout

MACECHA

Zdena Babrajová / Hana Hradilová

STAŘÍK

Pavel Liška

DĚDEČEK HŘÍBEČEK

Petr Miller

MOUREK KOCOUREK, ZAJÍC, 1. DĚVČE

Eva Jedličková / Eva Zbrožková

MOUREK KOCOUREK – alter ego, LIŠKA, 2. DĚVČE

Olga Bezačinská / Simona Mrázová

STAŘENKA – BABKA S CHRSTÍM

Jarmila Hašková / Petra Langerová

JITŘENKA, KRÁLOVNA VLOČEK

Barbora Kaufmannová / Markéta Pospíšilová

KRUŽAS

Jaroslav Rusnák

PRCEK

Josef Lekeš

VŮDCE

Juraj Čiernik

PES ŤAPKA

Michal Bublík / Filip Staněk

MEDVĚD

Peter Svetlík / Martin Štolba

VEVERKA

Eva Villámová

ŽENICH

Roman Harok / Marcel Školout

MATKA ŽENICHA

Dagmar Mimrová

DOHAZOVAČKA

Jarmila Hašková / Petra Langerová

KOHOUTEK

Roman Žiška

MATKA IVANA

Lenka Háčková / Ilona Piskořová

Tanečníci – členové baletu NDM:

Yu Iizuka, Chiara Lo Piparo, Zuzana Majvelderová, Kristina Moravčíková,
Yuki Nakashima, Nikola Šmahelová, Grzegorz Mołoniewicz,
Peter Ondrka, Goh Shibata, Po-Ju Lin, Filip Skála, Patrick Ulman

Company:

Martina Monczková, Lenka Háčková, Ilona Piskořová, Soňa Jungová,
Lenka Vaňkátová, Eva Villámová, Eva Nováková, Jaroslav Rusnák,
Josef Lekeš, Juraj Čiernik, Roman Žiška, Čestmír Prymus,
Vít Habernal, Jiří Siuda

Děti:

Alena Halámková, Eliška Sýkorská, Jan Dunděra, Jakub Jendřejek

Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu –
koncertní mistr Marcela Wysogladová.

Asistentka choreografie

Jana Tomsová

Korepetitoři

Petr Miller, Jakub Žídek

Technický šéf

Stanislav Muntág

Šéf výpravy

David Bazika

Vedoucí umělecko–dekoračních dílen

Barbora Macháčová

Vedoucí výroby kostýmů

Eva Janáková

Jevištní mistři

Miloslav Novák, Petr Novák

Mistr osvětlení

Stanislav Dvořák

Mistr zvuku

Otakar Mičoch

Mistrová vlásenkárny

Renáta Školoutová

Mistrová garderoby

Naděžda Vránková

Mistrová rekvizit

Alexandra Václavíková

Scénické dekorace vyrobily umělecko–dekorační dílny NDM.

Technolog – Ivana Stuchlíková, mistr čalounické dílny – Petr Missig,
mistr malířsko–kašérské dílny – Jaroslav Macháč, mistr truhlářské
dílny – Milan Rous, mistr zbrojířsko–šperkařské dílny – Jaroslav Dovalil

Scénické kostýmy a doplňky vyrobily krejčovny NDM.

Mistrová dámské krejčovny – Iva Koplová, mistrová pánské krejčovny –
Jiřina Richtrová, modistka–dekoratérka – Věra Siostrzonková

Záštitu nad inscenací převzal honorární konzul Ruské federace v Ostravě
pan Aleš Zedník.

Muzikál je uváděn s laskavým svolením agentury Paradise music Borise Urbánka.

**Slavnostní premiéra 8. prosince 2011
v Divadle Jiřího Myrona**

Mrazík – Jiří Sedláček

Tak Vás tady pěkně vítám,
moji drazí, moji milí,
ty, co z převeliké dálky k nám zamířili
i ty, co jen kousek cesty vážili.
Vítám všechny, co přišli,
aby dnes se mnou
krásnou pohádku oživil.
Ve staré knize je ona ukrytá
a pavučinou času přikrytá.
Ale ten, kdo ji chce uvidět,
musí se zhluboka nadechnout
a tu pavučinu odfouknout.
Tak, pozor! Raz, dva,
pořádně se nadechni,
zavři oči, až řeknu tři,
foukni a pak oči otevři.
tři – fiúúúúúúúúúú.

O AUTORECH

BORIS URBÁNEK autor hudby

Známý ostravský hudebník, jazzový pianista, skladatel, kapelník, pedagog Boris Urbánek se opět po několika letech vrací do Národního divadla moravskoslezského, tentokrát jako autor hudby k pohádkovému muzikálu Mrazík. Se souborem operety/muzikálu je to první spolupráce.

Narodil se 7. března 1961 v Ostravě. Na klavír se začal učit u Žofie Fierlové, což byla vyhlášená klavírní pedagožka. Ve studiu pokračoval až do maturity na ostravském gymnáziu Hladnov. Poté byl přijat na Státní konzervatoř v Ostravě do třídy Milady Šlachtové.

Poprvé se objevil na jazzové scéně v roce 1982 jako kapelník amatérského souboru Jazzová laboratoř. Mezi lety 1984 až 1987 působil v duu s Martinem Kratochvílem v Jazz Q, v ostravské skupině Eso (dříve Alternativa) a v československém Blues Bandu Luboše Andršta a Petera Lipy.

V roce 1987 založil vlastní fusion-jazzovou skupinu TUTU, která navazuje na předchozí Jazzovou laboratoř, a ve stejném roce začal působit v Combu Petera Lipy v Bratislavě. V roce 1989 nahradil tragicky zesnulého pianistu Vladimíra Figara v Orchestru rozhlasu Ostrava – ORO a JORO – a v roce 2007 se stal jeho kapelníkem. Od roku 1993 spolupracuje s divadly – Divadlem Petra Bezruče, Národním divadlem moravskoslezským, Městským divadlem Brno, Městským divadlem Karlovy Vary a dalšími. Věnoval se oblasti tvorby hudebního designu pro rádia a televize (Rádio Orion, Český rozhlas 2 – Praha, Rádio Zlín, Rádio Olomouc a další).

V současné době každoročně pořádá letní jazzový festival Jazz Open Ostrava, věnuje se pedagogické činnosti na letní jazzové dílně Karla Velebného ve Frýdlantu v Čechách, vytvořil vlastní producentskou značku Paradise music, spolupracuje s Českou advokátní komorou, vydal celou řadu CD (UV Drive, Sundance, Nice To Meet You, Volcano, Mr. Jazzman a další). Se svými kapelami Boris Band Combination (BBC) a Rhythm Desperados koncertuje krom Ostravy a Prahy také v Evropě (Paříž, Berlín, Hamburk, Drážďany, ...) a Americe (USA, Mexiko). Napsal hudbu k celovečernímu animovanému hudebnímu filmu Báječná show, k muzikálu na ledě Romeo a Julie a pohádkovému muzikálu (nyní již nejen na ledě) Mrazík.

NIKOLAJ BUDAŠKIN

autor hudby

Nikolaj Pavlovič Budaškin se narodil 6. srpna 1910 v obci Ljubachovka Mosalského újezdu, v Kalužské oblasti. Rodina Budaškinů milovala lidovou hudbu. Nikolajův otec, také skladatel, učil syna lidové hudbě již v dětství a tím položil základ Budaškinova příštího skladatelského stylu. V roce 1917 se rodina odstěhovala do Čity, kde kromě povinné školní docházky pomáhal malý Nikolaj s prací v kovárně, hrál v amatérské dechovce a ruské lidové kapele. V roce 1929 odjel do Moskvy, kde nastoupil studium na konzervatoři.

Budaškin studoval ve třídě R. Gliera, později nastoupil k N. Miaskovskému. V roce 1937 konzervatoř úspěšně absolvoval, v roce 1938 dokončil doktorandské studium, vzápětí nastoupil jako odborný asistent na Moskevské konzervatoři, obor instrumentace. V letech 1945 až 1951 asistoval uměleckému vedoucímu Ruského lidového orchestru V. Osipovovi. Spolupráce s Ruským lidovým orchestrem trvala s přestávkami až do roku 1961, ať už v pozici člena umělecké rady, skladatele, instrumentátora a podobně. V roce 1973 mu byl udělen ruským akademickým sborem profesorský titul.

Největší přínos skladatele Nikolaje Budaškina však spočívá především v jeho spolupráci s divadlem a filmem. Napsal bezpočet scénických hudeb a písní a je autorem hudby k celé řadě filmů. V českých zemích známe jeho jméno především díky ruské filmové pohádce Mrazík.

Skladatel zemřel 31. ledna 1988 ve věku nedožitých sedmdesáti osmi let v Moskvě.

Hudba k filmům:

- 1965 – Mrazík (získal mezinárodní ocenění – první cenu na Mezinárodním festivalu filmů pro děti, Benátky)
- 1951 – Selský rváč
- 1954 – Slaměný býček
- 1959 – To není jeho vina
- 1960 – Zlatovláska a medvěd
- 1960 – Z Lebjažeho oznamují
- 1962 – Kapitáni modré laguny
- 1964 – Mrazík
- 1968 – Ohněm, vodou a trubkami
- 1971 – Úhlavní nepřítel

K. M. WALLÓ

autor českého scénáře a textů písní

K. M. Walló (Karel Michal) se narodil 27. června 1914 v Praze jako Ladislav Walló. Odmaturoval na akademickém gymnáziu, vystudoval a roku 1937 získal doktorát práv (i titul JUDr.) na Univerzitě Karlově. Už za studií projevoval umělecké sklony. Psal básně (sbírky *Černá madona*, 1942; *Návrat k životu*, 1948; *Myslím na tebe*, 1955), drobné povídky, divadelní (*Princezna se zlatou hvězdou na čele*, 1958; *Vdova z Valencie*, 1962; *Filmová hvězda*, 1963; *Napravení Jima Valentina*, 1965) a rozhlasové hry (*Větrná hora*), překládal divadelní hry, režisérsky se uplatnil v Národním divadle v Brně (1935–1937) a v letech 1939–1945 jako host i v dalších divadlech (*Sokyně*, *Otrokyně svého milence*, *Modrý padělek*). Dvě jeho divadelní hry byly zfilmovány v Československu a ve Východním Německu.

Ve druhé polovině 30. let ho však zaujal film a už v roce 1936 napsal texty k písním pro krátký film *DEJTE NÁM KŘÍDLA* (1936). Poté byl scenáristou, textařem a režisérem krátkých a dokumentárních filmů (*PÍSEŇ O SMUTNÉ ZEMI*, *SILNICE ZPÍVÁ*, *CESTA ZE STÍNU*, *CHUDÍ LIDÉ*, *VZPOMÍNKA NA RÁJ*, *MALÁ PŘÍTELKYNĚ* atd.). Od roku 1937 obohacoval několik českých hraných filmů svými melodickými písněmi: dětský film *ZTRATILA SE BÍLÁ PANÍ* (1937) Miloše Wasserbauera, drama Václava Kršky a Františka Čápa *OHNIVÉ LÉTO* (1939), Slavičkovy *SMĚRY ŽIVOTA* (1940), Holmanova *MINULOST JANY KOSINOVÉ* (1940), *TETIČKA* (1941) Martina Friče, melodrama *RUKAVIČKA* (1941) a drama *VELKÁ PŘEHRADA* (1942) J. A. Holmana, Hrušínského a Salzerova parodie *PANCHO SE ŽENÍ* (1946), Krškovo *AŽ SE VRÁTÍŠ...* (1947) a pohádka *PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU* (1959).

Do poválečného státního filmu vstoupil K. M. Walló opět jako tvůrce krátkých filmů (*NÁVRAT K ŽIVOTU*, *SVÁTEK MATEK* 1945, *VŠECHNY VLAJKY SVĚTA*, *ROK STALINSKÉ EPOCHY*, *NAŠE MĚSTO*, *ZEMĚ MĚNÍ TVÁŘ*, *NEJVĚTŠÍ SYMFONIE*, *VEČERY NA VSI*, *VĚČNÝ KOLOTOČ*, *VĚTRNÁ RŮŽICE*, *HOLIDAY ON ICE* aj.) a hlavně se neúspěšně pustil do samostatné režie dlouhometrážních hraných filmů. Všechny jím režírované filmy v době premiéry propadly (na čemž měly podíl i špatné zkušenosti režiséra) a dnes jsou již zapomenuté. Po nepovedeném prepisu hry Fráni Šrámka *LÉTO* (1948), kde se autorovi nepovedlo převést na plátno lyrickou poetiku, se pustil do kolektivního budovatelského dramatu *VELKÁ PŘÍLEŽITOST* (1949), pamfletu *BOTOSTROJ* (1954) a „společenského“ dramatu *NEVĚRA* (1956).

V 60. letech byl Walló zaměstnán ve studiu Krátkého filmu, pracoval pro televizi (pro západoněmeckou televizi vytvořil pásmo *MEZI NEBEM A ZEMÍ* a revue *VEČÍREK U MEDVĚDA*), pro pražskou *Laternu magiku* (film *KRKOLOMNÁ JÍZDA*) a montrealské *EXPO 67* (*FOTOETUDA*). Když Walló opustil roku 1956 dlouhometrážní tvorbu, o to intenzivněji a úspěšněji se začal věnovat dabingu. V dabingu se stal průkopnickou osobností a založil slavnou dabingovou školu. Dabing pro český film využil jako režisér a autor dialogů českých verzí koprodukčních snímků, které Československo natočilo ve spolupráci se „spřátelenými“ zeměmi (např. *VĚTRNÉ MOŘE*, *SARAJEVSKÝ ATENTÁT*, *KENTAURŮ*, *MONSTRUM Z GALAXIE ARKANA*, *REVUE NA ZAKÁZKU*, *SLANÁ RŮŽE*, *POHÁDKA O MALÍČKOVI* atd.). Častěji byl režisérem, překladatelem a autorem úpravy dialogů zahraničních filmů, které se připravovaly pro domácí distribuci. Takto upravil např. ruské (*KRÁL LEAR*; *OTÁZKA PRO VŠECHNY*; *NOC NAD CHILE*; *PRÁVO PRVNÍHO*; *POPRVÉ V DANÁ*; *V TÝLU NEPŘÍTELE*; *MIO, MŮJ MIO!*; *KLETBA HADIHO ÚDOLÍ*; *ŽHÁRKY*; *PANENKA*), bulharské (*ČAS NÁSILÍ*), kanadské (*TOBY*), italské (*CHARLESTON*, *MAFIE ZA MŘÍŽEMI*), německé (*ZABOU*, *PRINCEZNA HUSOPASKA*), britské (*ZÁZRAČNÝ LÉKAŘ*), švédské (*PODZIMNÍ SONÁTA* Ingmara Bergmana), americké (*SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ*, *JESTŘÁBÍ ŽENA*) a zejména francouzské (př. *VELKÝ BLONDÝN S ČERNOU BOTOU*) filmy s Louisem de Funèsem (*FANTOMAS*, *ČETNÍK ZE SAINT TROPEZ*, *VELKÝ FLÁM* aj.) či Jeanem Gabinem (*SVATÝ ROK*).

Své zkušenosti předával také jako pedagog na filmových školách.

Za svoji práci získal např. Státní cenu Klementa Gottwalda (1955) za režii filmu *BOTOSTROJ* (1954), Vyznamenání Za vynikající práci (1968) a k šedesátým pátým narozeninám medaili „Za obětavou práci pro socialismus“ (1979). V jeho práci pokračovala také dcera, dabingová režisérka a překladatelka Olga Walló (*1948). Zakladatel českého dabingu K. M. Walló zemřel 1. dubna 1990 v Praze ve věku nedožitých sedmdesáti šesti let.

staženo z Wikipedia

JIŘÍ SEDLÁČEK

Mrazík

autor textů písní a spoluautor scénáře

Člen činoherního souboru NDM celý život žije v Ostravě s výjimkou studijních let, hereckou přípravu získal v Brně na JAMU (1987). První angažmá získal v Divadle Petra Bezruče. Zde během krátkého působení nastudoval jedinou roli – Stevense ve hře *Pahorek* – a na základě svého vystoupení byl vzápětí angažován do Státního divadla v Ostravě (dnešní Národní divadlo moravskoslezské). Na jevišti tohoto divadla vytvořil řadu zajímavých rolí, mezi něž za všechny jmenujme Ras-kolnikova ve *Zločinu a trestu*, Haimona v *Antigoně*, Poutníka v *Donu Juanovi*, Srpoše v *Hadriánovi z Římsů*, Jeana Jacquese Buttona v *Molièrovi*, otce Lorenza v *Romeovi a Julii* (v produkci PaS de Théâtre pro Letní shakespearovské slavnosti). Pohostinsky účinkoval také na scéně Těšínského divadla jako Profesor Higgins v *Pygmalionu* a jako Haslinger ve hře *Prodaný dědeček*. S oblibou se věnuje také hostování v ostravském Divadle loutek, zde k jeho úspěchům patřila inscenace *Čert a Káča*, za kterou byl oceněn na mezinárodním divadelním festivalu Spectaculo Interesse v Ostravě. Byl jedním z prvních účinkujících v pořadu televize HBO *Na stojáka!*, který se věnuje žánru stand-up comedy. Hlasovou kreativitu projevil při práci na televizním magazínu o zdravé výživě *Pod pokličkou*, kde Jiří Sedláček namluvil postavy neandrtálců a hospodyňky Maruš. Pracuje v dabingu a jeho hlas zní také v rozhlase. Jiří Sedláček se věnuje také činnosti libretistické. Do pohádkového muzikálu *Mrazík* vytvořil texty k nově vzniklým písním a podílel se na tvorbě scénáře.

Kostýmní návrh Veroniky Babraj-Hindle *Nastěnka svatební*

Kostýmní návrh Veroniky Babraj-Hindle *Ivánek svatební*

O INSCENÁTORECH

ONDŘEJ DAVID
režisér

Ondřej David vystudoval režii a dramaturgii na pražské DAMU. Během své kariéry pracoval na mnoha scénách jak v České republice, tak v zahraničí – Národní divadlo v Praze, Státní opera Praha, Divadlo Archa, Experimentální prostor Roxy, Divadlo Alfred ve dvoře či Státní divadlo v ruské Jaroslavi. V umělecké oblasti je aktivní nejen jako režisér, ale také jako scenárista, herec, fyzický básník, dramaturg.

K významným činoherním režii a autorským projektům Ondřeje Davida patří *Žena, která zabila Boha* (Roxy–NoD, 2002), *Lovci jmen* (Divadlo Ponec, 2004), *Akční lyrika* (Alfred ve dvoře, 2007) či *Do ráje* (Roxy–NoD, 2009). Je aktivní také jako operní režisér – *Jelízaweta Bam a Rytíř a Smrt* (Státní opera Praha, 2001), *Sasíci v Čechách* (Národní divadlo v Praze, 2004) *Čtyřnotová opera*, *Médium* (Národní divadlo v Praze, 2005). Je autorem projektů ve specifickém prostředí *Redefinoval nám Federál* (budova bývalého Federálního shromáždění, 2009), *Narodit na Národní* (Palác ÚLUV, 2010) a *Bohémové na Bohemce* (Stadion, Bohemians 2011).

Jako herec je aktivní v rámci vlastního dlouholetého projektu fyzického básnictví *Akční lyrika*. V devadesátých letech režijně a herecky spolupracoval na projektech a workshopech souborů experimentálního divadla Continuo, Derevo, Blast Theory, Dogtroep či operního performerera Rinde Eckerta. Je členem skupiny Jednotka, je rovněž autorem několika krátkých filmů – *Poslední jablka* (2006), *Árt* (2007). V letech 2001–2005 byl uměleckým šéfem prostoru NoD–Roxy v Praze. Pracuje jako art director v komerční sféře, v letech 2005–2007 byl manažerem zahraničních filmů (Barrandov Studio a. s.). V současné době působí také jako šéfdramaturg a scenárista televizních pořadů. V Národním divadle moravskoslezském režíroval v souboru operety/muzikálu v roce 2010 inscenaci operety *Mamzelle Nitouche*.

JAKUB ŽÍDEK
dirigent

Jakub Žídek se narodil 20. června 1982 v Opavě. Studoval hru na varhany na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, navštěvoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity, obor sbormistrování ve třídě prof. Lumíra Pivovarského. V roce 2008 úspěšně ukončil magisterské studium, obor dirigování orchestru, na JAMU ve třídě doc. Rostislava Hališky. Absolventským koncertem s Janáčkovou filharmonií Ostrava začala spolupráce s tímto předním českým symfonickým tělesem. V sezóně 2007–2008 pracoval jako sbormistr operního sboru ve Slezském divadle Opava, kde v současné době působí jako korepetitor. Vyučuje na Církevní konzervatoři v Opavě a na Fakultě umění při Ostravské univerzitě působí jako dirigent a korepetitor Operního studia. Dirigoval např. Filharmonii Brno, Moravskou filharmonii Olomouc, Filharmonii Bohuslava Martinů, orchestr Národního divadla Brno, Janáčkův akademický orchestr.

Od září 2011 je hudebním ředitelem souboru operety/muzikálu Národního divadla moravskoslezského. Vedle dirigování v souboru operety/muzikálu hostuje v operním souboru NDM a operním souboru v divadle v Košicích.

ALEXANDER BABRAJ

kostýmní výtvarník

Scénograf, výtvarník, šéf výpravy Národního divadla moravskoslezského (1990–2007). Narodil se 7. února 1948 v Opavě do umělecké rodiny. Vystudoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti. Hned po maturitě začala jeho spolupráce s divadly v Uherském Hradišti a v Českém Těšíně. V roce 1975 nastoupil do Státního divadla v Ostravě (dnešní Národní divadlo moravskoslezské), jemuž zůstal věrný po celý svůj život. V NDM se podílel na téměř dvou stovkách titulů všech žánrů – baletních, operních, činoherních, operetních a muzikálových. Byl výtvarníkem mnoha scénických a divadelních kostýmů pro různé druhy jevištních, pódiových a ledních vystoupení. Za dobu práce ve své profesi vypracoval přes šest set scénických a kolem pěti set kostýmních výprav. K významnějším titulům patří například opery *Rigoletto*, *Carmen*, *Don Giovanni*, *Faust* a *Markétka*, *Rekvie*, z operetní a muzikálové oblasti *My Fair Lady*, *Zpívání v dešti*, *Země úsměvů*, *Cikánský baron*, *Král tuláků*, z činoher *Pygmalion*, *Návštěva staré dámy*, *Král Lear*, v baletu *Claudius* a *Kleopatra*, *Popelka*, *Marná opatrnost*, *Sněhurka a sedm trpaslíků* a další. Spolupracoval s mnoha divadly v České republice i v zahraničí (Německo, Finsko, Rusko, Slovinsko, Polsko, Slovensko).

Spolupracoval s Českou televizí (*Bludiště*, *Anděl 2006* a další) a filmem. Vedle činnosti scénografické se zabýval také malbou, grafikou, návrhy plakátů a jiných reklamních artefaktů.

Své scénografické práce vystavoval v mnoha zemích, například v Japonsku, USA, Anglii, Rusku, Jugoslávii. K jednomu z největších úspěchů Alexandra Babraje patří stříbrná medaile na Pražském Quadriennale v roce 1983 za kostýmní návrhy olomoucké inscenace *Othella*.

Záběr tvůrčí činnosti ostravského umělce byl nesmírně široký, sám aktivně hrál na kytaru a foukací harmoniku v rockové kapele a dokonce je autorem hudby k několika divadelním hrám. Posledních sedmáct let svého života byl šéfem výpravy a šéfcénografem NDM. Byl a je autorem scény a kostýmních návrhů pro muzikály na ledě *Romeo a Julie* a *Mrazík*.

V současnosti se můžete s Alexandrem Babrajem setkat prostřednictvím jeho práce, která je stále živá v inscenacích NDM (*Mrazík*, *Sněhurka a sedm trpaslíků* a další). Připomínkou osobnosti významného ostravského umělce může být také socha Miloše Sýkory akademického sochaře Konráda Babraje, Alexandrova strýce, k níž posloužil jako model.

VERONIKA BABRAJ-HINDLE kostýmní výtvarnice

Veronika Hindle se narodila v Ostravě v roce 1976 v rodině herečky Zdeňky Babrajové a výtvarníka Alexandra Babraje. Již od malička ráda kreslila a malovala, často svému tatínkovi pomáhala, ale pro profesionální dráhu výtvarnice se rozhodla až po smrti svého otce v roce 2007, kdy začala studovat Costume Design – kostýmní návrhářství a styling na Fashion Institute of Technology v New Yorku, kde od roku 2002 žije se svým anglickým manželem a nyní i roční dcerkou. Pro Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě vytvořila kostýmy pro inscenace *Tři mušketýři* a *Ztřeštěné námluvy*, spolupracovala i s jinými divadly. V současné době se věnuje stylingu a ilustracím, jejím koníčkem je psát knížky pro děti. Z českých umělců obdivuje Vojtěcha Preissiga, Jiřího Trnku a samozřejmě nachází inspiraci zejména v práci svého otce – Alexandra Babraje. Do České republiky se vrací ráda a často.

ONDŘEJ ZICHA scénograf

Studoval scénografii a divadelní architekturu v ateliéru předního českého scénografa doc. Miroslava Meleny. Ateliér úspěšně ukončil v roce 2003. Již v průběhu studia asistoval při realizacích v oblasti divadelní architektury a začal působit i v českých divadlech. Jako scénograf se uplatnil v Praze: Divadlo ABC – *Mrtvé duše*, Studio Y – *Orfeus v podsvětí*; dále v Národním divadle moravskoslezském – *Motýl na anténě*, Českém Těšíně – *Jezinky bezinky*, Košicích – *Hry o Marii*, Městském divadle Brno – *Muzikály z Broadwaye*, *Nedbaloviny*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Standhalle Sien*, DJKT v Plzni – *Rose Marie*, *Cesta kolem světa za 80 dní*. V současné době se zabývá využitím moderních principů scénických technologií ve scénografické praxi. Vedle projektů pro divadelní oblast se věnuje projektování moderních multifunkčních společenských prostor a výstavním aktivitám. V rámci přednášek na divadelní vědě FF UK vede odborné lekce ze současné muzikálové scénografie.

MARTIN TOMSA

choreograf

Tanečník a baletní mistr Martin Tomsa se narodil v roce 1968. Po maturitě na Ostravské státní konzervatoři v r. 1986, kde studoval hlavní obor klasický tanec – balet, nastoupil do angažmá v baletním souboru Národního divadla v Praze. V letech 1997 až 2003 byl tanečníkem v zájezdovém souboru Roberta Balogha, kde účinkoval v těchto baletech: *Labutí jezero*, *Louškáček*, *Dáma s kaméliemi* (Německo, Holandsko, Belgie, Španělsko, Francie, Itálie). V roce 2001 hostoval v japonském „Hiraku balet“ v představení *Sen noci svatojánské*, během pobytu v Japonsku byl také pedagogem na tamní baletní škole. V roce 2002 založil taneční skupinu Spin, kde vytvořil svou první choreografii *Taroky* a další s názvem *Tango*. V roce 2003 byl pověřen vedením baletu SD Opava, kde se mimo taneční profese ujal choreografií baletních inscenací *Biblické písně*, *Slovanské tance*, *Marná opatrnost*, v muzikálu *Hello, Dolly!*, v opeře *Švanda dudák* a *Hry o Marii*. Je pedagogem pohybové výchovy na Církevní konzervatoři v Opavě a je studentem Akademie múzických umění v Praze, obor choreografie. Nadále hostuje v zahraničí.

Taneční praxe:

V ND Praha tančil v klasických baletech – *Labutí jezero*, *Giselle*, *Don Qujote*, *Louškáček*, *Marná opatrnost*, *Romeo a Julie*, *Spící krásvička* a dalších klasických titulech světového baletního repertoáru. Z moderních tanečních děl tančil v choreografiích Jiřího Kyliána *Polní mše*, jako host vystoupil se souborem „Balet 20.století“ Maurice Bějarta v *Boleru*, dále pak v inscenacích *Psycho*, *Malý pan Friedeman*, *Někdo to rád horké* Libora Vaculíka.

Zúčastňuje se seminářů pedagoga baletu pařížské Opery Cyrila Atanasova.

Výběr z choreografií ve Slezském divadle Opava: *Biblické písně*, *Slovanské tance*, *Marná opatrnost*, choreografie muzikálu *Hello, Dolly!* a oper *Švanda dudák*, *Hry o Marii* a dalších.

GABRIELA PETRÁKOVÁ

dramaturgie

Režisérka a dramaturgyně Gabriela Petráková vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, obor zpěv (soprán). Hostovala v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě (opera, opereta, muzikál). Poté byla několik let členkou souboru Slezského divadla v Opavě, než odešla studovat operní režii na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze. Zde absolvovala v roce 2007 inscenaci *Ženitby* Bohuslava Martinů. V průběhu studia spolupracovala od roku 2004 s Národním divadlem v Praze a s Dětskou operou Praha. V roce 2009 se stala režisérkou Operního studia Fakulty umění Ostravské univerzity, se kterým nastudovala Mozartovu *Figarovu svatbu*, od roku 2010 je dramaturgyní operetního/muzikálového souboru Národního divadla moravskoslezského a v současné době je také jeho šéfkou. Z inscenací, které režírovala, jmenujme např. *Příběh vojáka I.* Stravinského (Divadlo Minor 2005), *Paní Marjánka, matka pluku* (Národní divadlo moravskoslezské, 2007) nebo třeba muzikál *The Angels* L. Hurníka, který režírovala pro festival Pražské jaro 2006 v rámci projektu Bouda Národního divadla. V prosinci 2010 uvedla v Národním divadle moravskoslezském světovou premiéru obnovené verze muzikálu *Marguerite* z dílny slavných muzikálových autorů Michela Legranda, Alaina Boublila a Marie Zamory, pro který vytvořila scénickou režii, a český muzikál na motivy hry Jaroslava Vrchlického *Noc na Karlštejně* (K. Svoboda, Z. Podskalský, J. Štaidl, E. Krečmar, Z. Podskalský ml., v licenci s Provox music publishing s.r.o.). V současné době zde připravuje operetu Oskara Nedbala *Polská krev*, kde se ujme režie.

Robert Jícha a Martina Šnytová při zkoušce

Fotografie z filmu *Mrazík*

O MUZIKÁLU

Fenomén Mrazík

Před více než čtyřiceti lety ruský filmový režisér Alexander Rou se scenáristou Nikolajem Robertovičem Erdmanem natočili v tehdejším Sovětském svazu pohádku *Mrazík*, protože jiná než pohádková témata jim nebyla z politických důvodů dovolena točit. Hudbu tehdy vytvořil Nikolaj Budaškin.

Pohádka proběhla ruskou krajinou, aniž by ji nějak zásadně poznamenala, a skončila ve filmovém archivu. Cesty umění jsou však nevyzpytatelné a nikdo tedy nemohl tušit, jakou stezkou *Mrazík* nakonec vyrazí a kde si najde svůj domov. Stalo se tak nikoliv poprvé právě u nás v českých zemích. *Mrazíka* jsme vzali za svého a doslova jsme jej domestikovali. Pohádka překonala vývojovou fázi oblíbenosti či neoblíbenosti, sledovanosti či nesledovanosti a stala se ikonou, fenoménem, symbolem a někdy i součástí našich životů, stejně jako *Prodaná nevěsta* a *Karlův most*.

Jen pro zajímavost uvádíme několik postřehů z webových stránek filmu *Mrazík*:

Vidět tenhle film v ruštině s titulky, pak by asi bylo po kultu. Snad jediný film, kterému dabing přidal minimálně hvězdu navíc. A nebyla rudá.

Je to naivní, sovětské, viděné už 100x, ale je to klasika, na kterou se každý rád podívá i po 101. a ani nehlesne. Protože se z tohoto filmového klišé stalo klišé českých Vánoc a všichni ho žerou i s navíjákem.

Ano, někdo může namítnout, že ho viděl už snad 20x. Ano, někdo může namítnout, že jsou v této pohádce určité nelogické návaznosti. Ano, někdo může namítnout, že herecké výkony jsou naivně pitomoučké... Sakra, o čem to tady melu? Vždyť je to Mrazík!!! A Mrazíkovi prostě nejde dát nic jiného než 5 hvězdiček nepodmíněně! Už jen za ten skvělý dabing si je plně zaslouží. „Před naší, za naší, cesta má ať nepráší, hej...“

Milovaný mikulášský evergreen.

Pohádkový kult. Nechápu lidi, co neviděli Mrazíka alespoň sedmkrát...

To, co z *Mrazíka* dělá fenomén, je bezesporu fakt, že celé generace Čechů jej důvěrně znají. Mrazíkovské „hlášky“ se staly jakýmsi univerzálním jazykem a začaly fungovat stejně jako přísloví. A tak každý z nás okamžitě pochopí, co znamená například: „Šufýr – šaltýr – dřevěný bohatýr“, „Chaloupko, ke mně... ke mně!“, „Ivánku, Ivánečku...“, „Nastěnku chci za ženu“, „K lesu zády, ke mně vchodem!“, „Ty máš svaly, já mám čáry!“, „Je ti teplo, děvče?“, „Á, chlapy! To jsou ty naše klacky!“... a mnoho dalších, bez kterých by *Mrazík* nebyl Mrazíkem.

Na obrovské popularitě méně známé ruské pohádky v Česku má velkou zásluhu skvělý překlad K. M. Walló a osobitý dabing s Josefem Zímou, Františkem Filipovským a mnoha dalšími vynikajícími českými herci.

Muzikálová verze pohádky vychází z původního filmového scénáře, kdy záměrem tvůrců bylo především přenést atmosféru filmu nejprve na ledovou plochu a nyní také na jeviště. K původní filmové hudbě a písničkám, jako je například „*Prašná cestička*“, přibyla celá řada nových hudebních čísel. Každá z postav má svou vlastní písničku, svůj hudební vstup. A tak si na jevišti zazpívá vedle Nastěnky a Ivánka také Baba Jaga, Mourek Kocourek, loupežníci, dědeček Hříbeček, zvířátka v lese, ale i Marfuša, a dokonce i slepá babka s roštím.

Kostýmní návrh Veroniky Babraj-Hindle *Mrazík*

Fotografie ze zkoušky: *Ivánek* – Peter Svetlík, režisér Ondřej David,
dědeček Hříbeček – Petr Miller

Fotografie ze zkoušky: *Nastěnka* – Martina Šnytová,
medvěd – Peter Svetlík, *Ivánek* – Robert Jícha

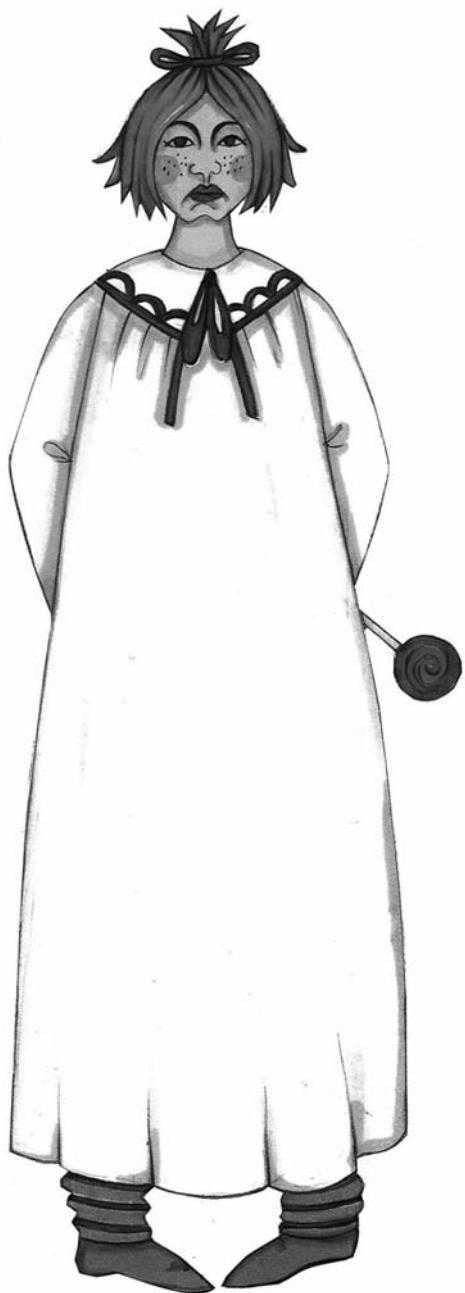

Fotografie ze zkoušky: scéna s medvědem

BORIS URBÁNEK O MUZIKÁLU V DIVADLE

„Na začátku jsem se samozřejmě soustředil na verzi ledovou. Když už byla hudba hotova, nahrána a nazpívána, tak jsem ji poté na stadionu pokaždé slyšel jen v tom jednom, stejném provedení, byť perfektním. Pak jsem si uvědomil, že je škoda, že se to nedá inscenovat živě. Živé hraní je prostě jedinečné. Těším se, jak si své role herci a zpěváci užijí, jak je obohatí, jak si pokaždé přidají něco nového. Vždyť je to tak vděčná látka! Věřím, že až všichni uvidí plné hlediště natěšených dětí, rodičů, babiček a dědečků, tak se jim to bude hrát samo! Mrazíka na ledě vidělo od samého počátku v českých zemích a na Slovensku dohromady více než jeden milion tři sta tisíc diváků. Bylo by příjemné se tomuto číslu v divadle alespoň přiblížit.“

Váš Boris Urbánek

Kostýmní návrh Veroniky Babraj-Hindle *Marfuša* v *noční košili*

Kostýmní návrh Veroniky Babraj-Hindle *Marfuša*

SEZNAM PÍSNÍ

PUNČOŠKY
ACH TY VÁŇO
PRAŠNÁ CESTIČKA
LOUPEŽNICKÁ
DLOUHÁ CHVÍLE
ŽEŽULIČKA
BOHATÝR
KRASAVICE
DOBRÝ SKUTEK
VADA NA KRÁSE
KRÁSNÁ V LESE STÁLA BŘÍZKA JAKO SKÁLA
ZIMNÍ BÁL
V CHALROUPCE NA KUŘÍ NOŽCE
VYROSTLA ŠTÍHLÁ JEDLIČKA
KOCOUREK MOUREK
MÉ PŘÁNÍ
CO NÁS TRÁPÍ
BOHATÁ NEVĚSTA
SVATEBNÍ: KDYŽ ZAZVONÍ ZVONEC

PUNČOŠKY

Nastěnka

Matka má nevlastní, poroučí mi plést
sice mne, zajisté, stihne krutý trest.
Sestřičce Marfušce pletu punčošky,
aby jí nebyla zima na nožky.

Smiluj se, jitřenko jasná,
chvíli mě ještě nechej plést,
sice mě stihne krutý trest,
Macecha mi vlasy vyškube.
Smiluj se nade mnou, Jitřenko jasná,
času mám málo jen – jsem tak nešťastná.
Prosím tě, smiluj se, sluníčko Krásné,
s úsvitem – naděje – má ať nezhasne.

Proč je zlá, tolik zlá, moje macecha,
proč mě spát – spočinout – chvíli nenechá,
úděl můj těžký je, milý Ťapičko,
kéž by byl vlídnější – aspoň maličko.

ACH TY VÁŇO

Sbor děvčat

Ach ty Váňo, Ivane, podívej se ty na mě,
šaty mám vyšívané a jsou celé hedvábné.
Váňo, Váňo, Ivánku, nikam už nespíchej,
proklouzni k nám za branku, na mé okno zaťukej.
Nechod, Váňo v širý svět, přijdi si k nám posedět,
jablíčko ti dáme, pak si zaspíváme.

PRAŠNÁ CESTIČKA

Ivánek

Ustupte, jen ustupte, nebuď prašná cestičko,
dobrý junák teď sebou jde, chce poznat svět maličko.
Před naší, za naší, cesta má ať nepráší, hej!
Když se dívám na sebe, tak se musím pochválit,
nevypadám já věru zle, zkrátka chlapec jak má být.
Před naší, za naší, cesta má ať nepráší, hej!
Cestičkou půjdu stále vpřed, nevěstu si vyhledám,
ta musí být jak jarní květ, jinak budu radší sám.
Před naší, za naší, cesta má ať nepráší, hej!

LOUPEŽNICKÁ

Loupežníci, Ivan

Jauvajs! (text)
Ticho! (text)
Kdo je tady lesa pán?
Mráz po zádech běží
Kdo tě s klidem oloupí?
Ty?
Já!
Ty zrovna! /FACKA/ Au!

Kdo všem hrůzu nahání?
Až se chlupy ježí.
Kdo se s nikým nemazlí?
Tady já. /FACKA/
My!
Loupit neoloupit
sežrat nesežrat.
Kdo do lesa vejde
ten se musí bát

Loupit neoloupit
sežrat nesežrat.
Kdo do lesa vejde
život nemá rád.

Ticho.
Na koho se podívám
Ten se strachy třěsssse
Pozná kdo je v lese pán.
Tak kdo?
Já! /FACKA/
To zrovna!
Nám se nikdo neschová
Vlas už hrůzou vstává
Kdo se krutě usmívá
My!
No jo!

Loupit neoloupit
sežrat nesežrat.
Kdo do lesa vejde
ten se musí bát!

Loupit neoloupit
sežrat nesežrat.
Kdo do lesa vejde
život nemá rád.
Loupit neoloupit
sežrat nesežrat.
Kdo do lesa vejde
život nemá rád.
Se musí bát!

DLOUHÁ CHVÍLE

Dědeček Hříbeček

Smutno, smutno, jsem tu tak sám
a je mi trošku smutno,
dlouhá chvíle,
chybí mi tu ten,
kdo by rád si se mnou zahrál, zahrál.
Smutno, smutno, jsem tu tak sám
a je mi trošku smutno...
Ááááá...

ŽEŽULIČKA

Nastěnka

Proč kukáš, proč kukáš žežuličko,
že mám žít dlouhý čas, ne kratičko,
ty nevíš, co je to život celičký,
žít sama, jen sama, bez matičky.
I břízka neroste bez sluníčka,
nikdy mně nelíbá má matička,
život můj, má milá žežuličko,
skončí se, skončí se zakratičko.

BOHATÝR

Ivánek

Vždyť za pluhem já zdatný jsem a v boji vždycky obstojím
jsem upřímný a nedovedu lhát.

Znám tančit, také pracovat a ryby, zvěř já lovím rád
a vůbec ničeho se nebojím.

Jsem kurážný a silný, svaly své já ti ukážu,

Kácím stormy, pole seču sám,

Když osud někdy zkouší mne,

tak tomu se jen usmívám a jestli chceš, tak ti to dokážu.

Lalalalaj, lalalalaj...

KRASAVICE

Marfuša, Macecha

Marfuška k svatbě chystá se

o tom teď po vsi šeptá se

Marfuško má – ženich tě spatří v tvé kráse

Já da dý

Já da dá

Mámo na mě se podívej

jsem bledá a není mi hej

oj mámo má

tváře mi barvou potírej

To udělám!

Krasavice jak z růže květ – ženich, no radost pohledět

Marfuško má,

hoj mámo má

roztančíme svět!

Mámo a co když pozná, že neumím vařit?

Jen klid, moje milá. On se bude musit snažit!

Mámo – a co až se ukáže, že ani dům poklidit neumím?

To všechno bude dělat on, drahoušku, ty netrap se tím!

On nasype drůbeži, bude sekat dříví

poklidí dvůr zamete, ať se každý diví.

Na rukou tě bude nosit, milovat a ctít.

Ó moje holubičko ty se budeš mít!

Krasavice jak z růže květ – ženich, no radost pohledět

Marfuško má

hoj mámo má

roztančíme svět!

DOBŘÉ SKUTKY

Babka s roštím

Cesta bude velmi dlouhá, koukej ať se nestrhneš
ty uděláš dobrý skutek, když stařence pomůžeš.
Poběžíš přes kopce mnohé, přes široká údolí
dej si pozor, synáčku můj, ať tě nohy nebolí.

Jen, můj milý, jen utíkej – a ty větře mocně duj!
Až uvidíš chalupu stát – tak to je ten palác můj!
Jachacha...
...tak to je ten palác můj.

Dnes je ale venku krásně, modré nebe bez mráčku
přidej, přidej, nepolevuj, už jsme blízko synáčku.
Nějak si se, bohatýre, zapotil a unavil
není však čas spočnout milý, budeme tam za pár chvil
ú...hoplá
Jen, můj milý, jen utíkej – a ty větře mocně duj!
Až uvidíš chalupu stát – tak to je ten palác můj!
Lalalalaj, lalalalaj...
...tak to je ten palác můj!

VADA NA KRÁSE

Vesničanky

Marfuška k svatbě chystá se
má to však vadu na kráse.
Umělý cop
velký jak snop
moc pevný nezdá se
Jadadý
Jadadá
Bez mámy se nic nedaří
pořád jí štípou komáři.
Líná jak veš
není to lež
chce jít k oltáři!
Jadadý
Jadadá
Ó, jak je krásná nevěsta
obličej bílý od těsta.
Líčka rudá
je s ní nuda
už ať se vdá!

KRÁSNÁ V LESE STÁLA BŘÍZKA JAKO SKÁLA

Vesnická děvčata

Hm...

Ivan celý šťasten, že je zase člověkem
běží za Nastěnkou,
za svou láskou,
za svým snem.

Co nového dál v jejich lásce?

To dozvíte se po přestávce.

Krásná v lese stála břízka jako skála.

Krásná v lese břízka bude dále stát.

Vesele si zpíval

Krásná v lese břízka ptáčka nechce znát,
ptáčka nechce znát.

Hm...

Krásný v lese ptáček modrý jak obláček

Krásný v lese ptáček zpívá píseň dál

Břízka ptáčka zarmoutila

pryč své větve sklání.

Krásný v lese ptáček zůstal zase sám,
zůstal zase sám.

Hm...

Lalalalaj...

Krásná v lese břízko jen měj ptáčka ráda...

Krásná v lese břízko měj ho ráda dál.

Tvé větve ať ptáčka chrání

listí ať ho skrývá

krásná břízko, ptáček nechce zůstat sám...
nechce zůstat sám.

Krásný v lese ptáčku píseň máš v zobáčku

Krásný v lese ptáčku zpívej břízce dál.

Břízka jistě větve skloní

bude tě mít ráda.

Krásný v lese ptáčku budeš mít kde spát,
budeš mít kde spát.

Krásná v lese břízka ptáčka má zas ráda,

Krásný v lese ptáček zpívá píseň dál.

Břízka větve naklonila

Listím ptáčka chrání

Krásný v lese ptáček nezůstane sám,
nezůstane sám.

Krásná v lese stála břízka jako skála.

Krásná v lese břízka bude dále stát.

Malý ptáček hnízdo staví vesele si zpívá:

krásná v lese břízka s ptáčkem žije dál,
s ptáčkem žije dál.

Krásná v lese břízka s ptáčkem žije dál,
s ptáčkem žije dál.

PŘESTÁVKA

ZIMNÍ BÁL

Zvířátka

Jů... podívejte jaký přes noc nám napadl sníh!
No to mě tedy velmi láká se svézt na saních.
Já bych zase chtěla postavit sněhovou chýš.
Byla by to pro mé oříšky bezvadná skrýš.
Pojďme si zpívat – zpívat – zpívat!
Kolem se dívat – dívat, zima jak krásně je
bílá – bílá – bílá a jak už to bývá,
skrývá nám tajemství svá.
Tam kde v lese bývá jezírko – je samý led!
Vezmeme brusličky, půjdem tam dovádět hned.
Rampouchy na slunci svítí to mrazivé kvítí
pro královnu vloček – má ledový král
zimních námluv těch, kdo by se bál! Ach jó!
Pojďme si zpívat – zpívat – zpívat,
kolem se dívat – dívat, zima, jak krásně je,
bílá – bílá – bílá a jak už to bývá,
skrývá nám tajemství svá.
Podívejte jaké štěstí nám přinesl sníh!
Na pasece v lese zní dále veselý smích.
Ve větru se vločky točí, mráz přivírá oči,
už přípravy končí a začíná bál,
ten kdo s námi chce tančit je – zván!

V CHALOUPE NA KUŘÍ NOŽCE

Baba Jaga a havěť

Sotva jsem se probudila – ej
probudila.
Hned jsem se tím unavila – ej
unavila.
Čaruju a škodím ráda
spánek ten mi sílu dává
au, to mě ale loupá v kříži
kdo mě budí, když já ve dne spím.
Kouzlím od půlnoci k ránu – ej
kouzlí k ránu
Otevírám pekla bránu – ej
pekla bránu
Ve svém kotli lektvar vařím
každé dobro lehce zmařím
kdo sem přijde neodejde živ.
Já jsem Baba – Jaga fešná – ej
cha – cha fešná
možná, že trochu falešná – ej
jó falešná
v chaloupce na kuří nožce
vyhrávám si na garmošce
tančím, zpívám kuju pikle
čaruju – juch.
V chaloupce na kuří nožce
vyhrávám si na garmošce
tančím, zpívám kuju pikle
čaruju – juch.
Ej, to mě ale zase louplo v kříži.

VYROSTLA ŠTÍHLÁ JEDLIČKA

Mrazík

Vyrostla štíhlá jedlička tam mezi modřiny,
zelená byla celičká od jara do zimy.

Na podzim vítr zazpíval, spi jedličko, jen spi,
Mrazík ji sněhem přikrýval, pozor, jen nezmrzni,
pozor, jen nezmrzni.

KOCOUREK MOUREK

Nastěnka, Kocourek

Já jsem kocourek
nechci být sám
říkaj' mi Mourek
rád se tulím, mazlívám
Má srst je hebká
černá jak noc
Jen si mne pohlad'
v kráse je tajemná moc
Mourek kocourek krásný jak noc
Černý a věrný má tajemnou moc
Mourek kocourek co může se stát
Jen si ho pohlad' nemusíš se bát
mňau...

Hm...

mňau...

Já jsem kocourek
nechci být sám
Říkaj' mi Mourek
rád se tulím, mazlívám

Milý kocourek
Chtěl bych si hrát
V náruči mé
tíše příst a potom spát
Mourek kocourek krásný jak noc
Černý a věrný má tajemnou moc.
Mourek kocourek co může se stát
Jen si mne pohlad' nemusíš se bát

MÉ PŘÁNÍ

Nastěnka, Ivánek

Víčka mám dál přivřená
dálka mým snům mává
Do mých očí padá stín
už vím, že mám ráda
Vidím tvář tak líbeznou
na níž úsměv září
hasnou hvězdy nad hlavou
svítá jdu k oltáři
Jsem to já – má milá – poznáváš
chci lásku tvoji
Jsem to já – má milá – a jen tvůj
budeš-li chtít, budme svoji
Láska dál ať zůstává
dál ať srdce chrání
žádná závist – led – zloba – mráz
mít rád nezabrání
mé přání
mé přání
svou lásku tobě navždy dát
mé přání
mé přání
lásku dát, chci dát
mít rád nezabrání
láska nám dává sílu snít
o této chvíli se mi zdálo
je mnohem krásnější než sen.

CO NÁS TRÁPÍ

Loupežníci

I ten medvěd, huňatý
teď krásně spí
Teď krásně spí.
A lištičky mají své nory.
Pčááá!
Vrána má své hnízdo
my nemáme nic.
Vůbec nic.
Jenom les a hory,
hrozný hlad trápí nás
hrozný hlad trápí nás.
Ách! ách!

BOHATÁ NEVĚSTA

Marfuša

Já jsem přece mnohem krásnější
Já teď budu bohatší nevěsta
Ty budeš ta, co mi závidí
Smát se, Nasťo, budu já
Já se vrátím domů bohatá
Já za ženicha budu mít cara
Ty ty zmiije jedovatá
své svatby se nedočkáš
Mámo, mráz mě tu pálí
mámo, chci zlato mít a ženicha
Mámo, mám všeho málo
Ten dědek Mrazík mi všechno musí dát
Já se brzy stanu královnou
Já Marfušenka, ty hloupá Nasťo
Ty a celá ves pak uvidí
Smát se, Nasťo, budu já
Mámo, mráz mě tu pálí
mámo, chci mít zlato a ženicha
Mámo, mám všeho málo
Ten dědek Mrazík mi všechno musí dát.

SVATEBNÍ

KDYŽ ZAZVONÍ ZVONEC

Vesničané

Ivánek je šťastný,
Nasťu za ženu si bude brát,
bude si brát, hej!
My vám chceme všichni,
my vám chceme všichni blahopřát,
vám blahopřát, hej!
Ať jste vždycky spolu stále u jednoho stolu dál,
to my přeje vám, hej!
Zvedněte pohárek, my vám půjdem všichni blahopřát,
jdem blahopřát, hej!
Ivan ať má Nasťu ze srdce a doopravdy rád,
to my přeje vám,
To my přeje vám,
to my přeje vám,
to my přeje vám.
My vám chceme všichni,
my vám chceme všichni blahopřát,
vám blahopřát!

K O N E C

Program vydalo
Národní divadlo moravskoslezské,
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
www.ndm.cz

Ředitel Jiří Nekvasil
Šéfka souboru opereta/muzikál Gabriela Petráková
Redakce programu Gabriela Petráková
Výtvarné zpracování programu a sazba Lubomír Šedivý
Fotografie Radovan Štastný a archiv

Tisk Ringier Axel Springer Print CZ a. s.

© MRAZÍK
Autorská práva pro tuto inscenaci jsou poskytována agenturou
Paradise music Borise Urbánka.

Nositelé autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní, literární,
audiovizuální agentura, o.s., Krátkého 1, Praha 9.

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,
je financována z rozpočtu města Ostravy.

Aktivity NDM jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky
a Moravskoslezským krajem.

OSTRAVA!!! **deník**

Marfuša – Hana Fialová

Chorovod – Ol'ga Bezačinská, *vesničanky* – Ilona Piskořová,
Soňa Jungová, Eva Nováková, *chorovod* – Eva Zbrožková,
vesničanky – Eva Villámová, Martina Monczková, Lenka Háčková,
Ivánek – Robert Jícha

Ivánek – Robert Jícha

Vůdce – Juraj Čiernik, Krutás – Jaroslav Rusnák a loupežníci

Nastěnka – Veronika Gidová

*Houbačky – Soňa Jungová, Lenka Háčková, Martina Monczková,
Eva Nováková*

Macecha – Zdena Babrajová, *Marfuša* – Hana Fialová

Babka s chrastím – Petra Langerová

Macecha – Hana Hradilová, *Marfuša* – Jana Kurečková, *matka ženicha* – Jarmila Hašková, *ženich* – Roman Harok, *vesničanka* – Lenka Háčková, *dohazovačka* – Dagmar Mimrová, *vesničanky* – Eva Nováková, Eva Villámová, *stařík* – Pavel Liška, *vesničanky* – Ilona Piskořová, Martina Monczková, Soňa Jungová, *holčička* – Alenka Halámková a hejno hus

Vesničanky – Eva Villámová, Lenka Háčková, Eva Nováková, Martina Monczková, Ilona Piskořová, Soňa Nováková, *holčička* – Alenka Halámková

Chorovod – Eva Zbrožková a vesničanky

Baba Jaga – Marcel Školout

Baba Jaga – Roman Harok

Nastěnka – Martina Šnytová

Mrazík – Jan Drahovzal